

CZU 342.72/.73

ANALIZA CADRULUI NORMATIV PRIVIND DATELE CU CARACTER PERSONAL

Eugenia GUGULAN,
doctorandă, lector universitar,
Academia "Ștefan cel Mare" a MAI al Republicii Moldova

Dreptul la viață privată este dreptul nostru de a păstra o zonă din jurul, inclusiv acele lucruri care ne aparțin precum și de acasă, corp, sentimente, secrete și identitatea. Confidențialitatea ne permite să alegem care sunt disponibile pentru alții părți ale zonei și pentru a controla modul și perioada de a fi utilizate pentru a alege piesele pe care le oferim altora.

Îmbunătățirea cadrului legal privind datele cu caracter personal este binevenită, dar, din păcate, studiul realizat remarcă o serie de probleme. În acest articol, autorul efectuează analiza teoretico-aplicativă a legislației, problemele existente în jurisprudența națională și internațională.

Cuvinte-cheie: date cu caracter personal, prelucrarea datelor cu caracter personal.

ANALYSIS OF THE NORMATIVE FRAMEWORK ON PERSONAL DATA

Eugenia GUGULAN,
PhD student, university lecturer,
"Ștefan cel Mare" Academy of MIA of the Republic of Moldova

The right to privacy is our right to preserve an area around, including those things that belong to us as well as home, body, feelings, secrets and identity. Privacy enables us to choose which parts of the area are available to others and to control the manner and period of being used to choose the parts that we offer to others.

Improving the legal framework on personal data is welcomed, but unfortunately after survey are noted a number of problems. In this article the author performs theoretical and applied analysis of legislation, the existing problems in national and international jurisprudence.

Key-words: personal data, personal data processing.

Introducere. Cadrul normativ-general privind datele cu caracter personal cade sub incidența reglementărilor Legii nr.133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal [9].

E de menționat că scopul prezentului act normativ constă în asigurarea protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, în special a dreptului la inviolabilitatea vieții intime, familiale și private.

Domeniul de acțiune al prezentei legi se extinde asupra:

a) prelucrării datelor cu caracter personal efectuate în cadrul activităților desfășurate **de operatori aflați pe teritoriul Republi-**

cii Moldova;

b) prelucrării datelor cu caracter personal efectuate **în cadrul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale Republicii Moldova**, precum și de către alți operatori aflați în afara teritoriului țării, dar pe teritorii în care se aplică dreptul intern al Republicii Moldova, în temeiul dreptului internațional public;

c) prelucrării datelor cu caracter personal **efectuate de operatori aflați în afara teritoriului Republicii Moldova, cu utilizarea mijloacelor aflate pe teritoriul Republicii Moldova**, cu excepția cazului în care aceste mijloace nu sînt utilizate decît în scopul tranzitării pe teritoriul Republicii Moldova a datelor cu caracter personal care fac

obiectul prelucrării respective;

d) **prelucrării datelor cu caracter personal în cadrul acțiunilor de prevenire și investigare a infracțiunilor, punerii în executare a sentințelor de condamnare și al altor acțiuni din cadrul procedurii penale sau contravenționale în condițiile legii.**

Prelucrarea datelor cu caracter personal – orice operațiune sau serie de operațiuni care se efectuează asupra datelor cu caracter personal prin mijloace automatizate sau neautomatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, păstrarea, restabilirea, adaptarea ori modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvoltarea prin transmitere, diseminare sau în orice alt mod, alăturarea ori combinarea, blocarea, ștergerea sau distrugerea.

Datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie:

a) **prelucrate în mod corect** și conform prevederilor legii;

b) **colectate în scopuri determinate, explicite și legitime**, iar ulterior să nu fie prelucrate într-un mod incompatibil cu aceste scopuri. Prelucrarea ulterioară a datelor cu caracter personal în scopuri statistice, de cercetare istorică sau științifică nu este considerată incompatibilă cu scopul colectării dacă se efectuează cu respectarea prevederilor prezentei legi, inclusiv privind notificarea către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal[10], și cu respectarea garanțiilor privind prelucrarea datelor cu caracter personal, prevăzute de normele ce reglementează activitatea statistică, cercetarea istorică și cea științifică;

c) **adecvate, pertinente și neexcesive** în ceea ce privește scopul pentru care sînt colectate și/sau prelucrate ulterior;

d) **exacte și, dacă este necesar, actualizate**. Datele inexacte sau incomplete din punctul de vedere al scopului pentru care sînt colectate și ulterior prelucrate se șterg sau se rectifică;

e) **stocate într-o formă care să permită identificarea subiecților datelor cu caracter personal pe o perioadă care nu va depăși durata necesară atingerii scopurilor pentru care sînt colectate și ulterior prelucrate**. Stocarea datelor cu caracter personal pe o perioadă mai mare, în scopuri statistice, de cercetare istorică sau științifică, se va face cu respectarea garanțiilor privind prelucrarea datelor cu caracter personal, prevăzute de normele ce reglementează aceste domenii, și numai pentru perioada necesară realizării acestor scopuri.

Metode aplicate și materialele utilizate. Scopul principal al lucrării ar fi fost imposibil de efectuat fără a nu recurge la utilizarea metodelor de cercetare, cunoscute și aplicate pe larg în cadrul realizării publicațiilor științifice. Ca consecință, au fost utilizate metoda comparativă și explicativă, metoda sistemică, metoda interpretativă.

Rezultate obținute și discuții. Astfel, pe lângă multiple cazuri de încălcări constatate de Centru pe parcursul ultimilor ani vizînd unele cazuri cu aspecte asemănătoare abordate, încălcările constatate în rezultatul procedurilor de control efectuate au fost caracterizate în special prin următoarele:

Multiple plîngerii înaintate Centrului spre examinare indicau asupra prelucrării ilegale a datelor cu caracter personal prin intermediul sistemelor de supraveghere video gestionate atît de personae fizice cât și de entități din sfera publică și privată. Astfel, procedurile de control efectuate, avînd ca obiect de examinare verificarea legalității prelucrării datelor cu caracter personal prin monitorizarea video, au determinat constatarea multiplelor încălcări admise de operatorii persoane fizice și juridice, manifestate în esență prin următoarele:

1) prelucrarea datelor cu caracter personal prin utilizarea sistemelor de supraveghere video efectuată contrar regulilor generale prevăzute de Legea privind protecția

datelor cu caracter personal [9, art.4-5], în special, a principiului proporționalității scopului urmărit;

2) supravegherea video efectuată în locuri și spații publice, inclusiv pe căile publice de acces de pe domeniul public sau privat, fără notificarea Centrului a sistemelor de supraveghere video și fără autorizarea Centrului [9, art.23, 28], contrar prevederilor legii precitate;

3) prelucrarea datelor cu caracter personal prin mijloace de supraveghere video în spații în care se impune asigurarea intimității persoanelor, cum ar fi: blocuri sanitare, cabine de probă, vestiare, cabine de duș și alte locații similare;

4) prelucrarea datelor cu caracter personal ale angajaților prin mijloace de supraveghere video fără consimțământul expres și liber exprimat al acestora și fără respectarea drepturilor acestor persoane, în special a dreptului la informare prealabilă a angajaților;

5) prelucrarea datelor cu caracter personal prin mijloace de supraveghere video fără a realiza dreptul la informare a subiecților care cad în vizorul camerelor video, inclusiv cu privire la:

- existența sistemului de supraveghere video și scopul prelucrării datelor prin astfel de mijloace;

- identitatea operatorului;

- existența înregistrării imaginilor,

- categoriile de destinatari ai acestora;

- drepturile persoanelor vizate și modul de exercitare a acestora. Or, aceste informații trebuie aduse la cunoștința persoanelor vizate, în mod clar și permanent de către operatorul de date care gestionează un sistem de supraveghere video;

6) nesemnarea existenței sistemului de supraveghere video prin intermediul unei pictograme care să conțină o imagine reprezentativă cu vizibilitate suficientă și poziționată la o distanță rezonabilă de locurile unde

sunt amplasate echipamentele de supraveghere video, în pofida faptului că Centru a aprobat, prin Decizia nr. 581, emisă în anul 2015, formularul tipizat de informare privind efectuarea supravegherii prin mijloace video (pictogramă), care este obligatoriu a fi afișat de către operatorii de date care efectuează monitorizare video;

7) nerespectarea de către operatori a obligației legale de a asigura confidențialitatea datelor cu caracter personal prelucrate prin intermediul sistemului de supraveghere video, de a adopta și implementa măsurile tehnice și organizatorice necesare pentru protejarea datelor cu caracter personal, în condițiile ale Legii privind protecția datelor cu caracter personal [9, art.29, 30];

8) nereglementarea perioadei limită de stocare a datelor cu caracter personal prelucrate prin intermediul sistemului de supraveghere video sau stabilirea duratei prea îndelungate de timp pentru stocarea acestor date, neproporțională în raport cu scopul pentru care se prelucrează datele. Or, operatorul este obligat să stabilească termenul limită necesar a fi păstrate datele cu caracter personal colectate prin sistemul de supraveghere video iar la expirarea termenului stabilit, înregistrările video urmează a fi distruse sau șterse, după caz, în funcție de suportul pe care au fost stocate;

9) prelucrarea datelor cu caracter personal prin mijloace de supraveghere video gestionate de persoane fizice în scop personal/familial, cu depășirea scopului indicat, unghiurile de captare ale camerelor cuprinzând și alte zone decât cele ce aparțin nemijlocit acestor persoane fizice, or, pentru efectuarea legală a monitorizării video strict în scopul enunțat, dispozitivele video nu trebuie să cuprindă alte spații, ce exced zona ce aparține celui care gestionează respectivul sistem, cum ar fi de exemplu spațiile publice.

O altă problemă sesizată frecvent Centrului a vizat cazurile de dezvăluire spre acces

public nerestricționat a datelor cu caracter personal de către asociațiile fondurilor locale, manifestate prin afișarea pe panourile informative din preajma blocurilor de locuit, a listelor locatarilor care au acumulate datorii la achitarea serviciilor locativ-comunale.

Astfel, în rezultatul recepționării unui șir de plângeri și a efectuării mai multor controale, s-a constatat faptul că în rîndul asociațiilor de organizare a proprietarilor de locuințe – condominii și asociații de coproprietari în condominiu în sensul Legii condominiului în fondul locativ (Asociațiile de proprietari a locuințelor privatizate, Asociațiile de coproprietari în condominiu locativ și Cooperativele de construcții a locuințelor etc.) persistă practica de afișare a listelor membrilor asociației, care sunt restanțieri la plata unor servicii comunale, în spații deschise accesului public, ale blocului (cum ar fi zonele de intrare în scările blocului, spațiul din preajma ascensorului etc.). De regulă, aceste liste conțin date cu caracter personal precum, cel puțin, numele și inițialele prenumelor membrilor și suma datorată, iar de multe ori, apare indicat și numărul apartamentului.

Analiza circumstanțelor expuse prin prisma prevederilor legislației din domeniul protecției datelor cu caracter personal și condominiului în fondul locativ, a determinat că, în virtutea atribuțiilor ce le revin conform **Legii condominiului în fondul locativ [11] și statutelor de constituire**, asociațiile menționate au interesul legitim de a întreprinde măsuri pentru a obține stingerea datoriilor de către membrii restanțieri ai acestora. Mai mult, deseori, asociațiile se află în relații contractuale nemijlocit cu prestatorul serviciilor comunale, în temeiul cărora le revine inclusiv obligația de a achita în favoarea acestora suma totală datorată de blocul gestionat și, corespunzător, le revine și obligația de a stinge eventuale datorii prin colectarea acestora de la locatari.

Pe de altă parte, Centrul a constatat că, deși afișarea listei restanțierilor ar putea contribui într-o anumită măsură la accelerarea stingerii datoriilor față de prestatorii serviciilor comunale sau a altor servicii, realizarea acestui scop legitim al asociațiilor poate fi obținută și prin alte metode, care nu ar implica dezvăluirea în spațiul public a datelor cu caracter personal ale restanțierilor, spre exemplu:

– atenționarea verbală a restanțierilor, remiterea scrisorilor de atenționare prin poștă, prin depunerea scrisorilor nemijlocit de către membrii organelor administrative ale asociațiilor în cutiile poștale din cadrul blocului, prin înmînarea directă, etc.

Se reține în acest sens, că nu există cauza prevederi legale care ar stabili expres că asociațiile ar trebui sau ar putea recurge la metoda afișării într-un spațiu public a listei membrilor restanțieri pentru a obține stingerea datoriilor acumulate de ultimii. Bunăoară, astfel de prevederi nu se regăsesc în Legea condominiului în fondul locativ sau în **Regulamentul [12] cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ**.

Pe de altă parte, însă, recuperarea creanțelor poate fi efectuată inclusiv în ordine civilă, prin utilizarea pîrghiilor legale disponibile. În acest sens, a fost reținut că Legea condominiului în fondul locative [13, art.20, alin.1] prevede în mod clar dreptul asociațiilor ca, în cazul neexecutării de către proprietari/chiriași a obligațiilor lor privind participarea la cheltuielile comune, să sesizeze instanța de judecată în vederea stingerii plăților obligatorii.

Succesiv, în lumina celor expuse, prelucrarea prin afișare a datelor cu caracter personal ce vizează restanțierii la plata serviciilor comunale sau altor servicii contractate de asociațiile de proprietari, în spațiul public sau într-un spațiu în care are acces un număr mare de persoane, cum este inclusiv spațiul

comun din cadrul blocului locativ, nu poate fi considerată o prelucrare „necesară”, în sensul articolului 5 alin. (5) al legii precitate, pentru îndeplinirea eventualelor obligații legale sau contractuale sau pentru realizarea intereselor legitime evocate mai sus.

Concomitent, Centrul a constatat că afișarea în spațiul public a datelor cu caracter personal cum ar fi numele/prenumele, adresa, sumele datorate de către subiecții vizați etc., constituie o încălcare gravă a dreptului fundamental al acestora la respectarea vieții intime, familiale și private, consacrat de art. 28 al Constituției Republicii Moldova și, deci, nu poate fi încadrată juridic în excepția prevăzută de art. 5 alin. (5) lit. e) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal.

Corespunzător, efectuarea acestei prelucrări fără consimțământul subiecților de date cu caracter personal vizați constituie o încălcare a prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal.

Se va remarca, în plus, că nici în cazul în care lista afișată de asociație conține doar inițialele numelui și prenumelui locatarului, însoțite de adresa de domiciliu și existența/lipsa unor datorii, nu este conformă prevederilor legale din domeniul protecției datelor cu caracter personal, enumerate mai sus, întrucât și în aceste circumstanțe subiectul de date cu caracter personal rămâne a fi identificabil, iar înscrierea inițialelor are drept efect doar reducerea numărului de persoane care l-ar putea identifica cu ușurință.

Prin urmare, este inadmisibilă divulgarea acestor date către un număr nedeterminat de destinatari/terți, astfel fiind încălcat și regimul de confidențialitate impus de art. 29 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, dar și principiul de securitate a datelor în cauză, în sensul art. 30 al aceleiași legi.

Reafirmând cele enunțate, urmează a reliefa faptul că practica afișării acestor date la intrarea în bloc sau în alte spații în care

accesul tuturor locatarilor/vizitatorilor nu este restricționat, creează premise pentru utilizarea acestora de către persoane de rea credință, în scopuri meschine sau de răspândire către un număr mai mare de destinatari – condiții în care operatorul nu va mai putea exercita nici un control asupra legalității prelucrării datelor vizate.

Urmează a fi relevat și faptul că, eventuala metodă de a decide afișarea în spațiul public a datelor cu caracter personal ale locatarilor de către adunarea generală sau alt organ de conducere al asociației, prin majoritatea de vot, nu este susceptibilă de a oferi caracter legitim acestui tip de prelucrare a datelor cu caracter personal prin dezvăluire, întrucât, în lumina celor evocate mai sus, doar consimțământul expres și nevicinat al fiecărui subiect de date vizat de dezvăluire ar putea întemeia legalitatea acesteia.

Astfel, ținând cont de totalitatea aspectelor invocate, gestionarii fondurilor locative urmează să înceteze prelucrarea datelor cu caracter personal ce vizează restanțierii la plata serviciilor comunale și/sau la alte plăți prin afișarea listei acestora în spații cu acces public.

La fel de importantă este reliefaarea circumstanțelor constatate vizând activitatea legată de prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată de către **unele instituții medicale**, în special manifestată prin interpretarea, pe alocuri, eronată/neobiectivă a prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal. Or, ținând cont de faptul că instituțiile medicale prelucrează un volum impunător de date cu caracter personal în sisteme de evidență automatizate și/sau manuale, inclusiv ce fac parte din categoria specială de date cu caracter personal – starea de sănătate, acestea au obligația să notifice Centrului sistemele de evidență gestionate, precum și să se înregistreze în calitate de operatori în Registrul de evidență a operatorilor de date cu caracter personal, conform

prevederilor art. 23 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal și Regulamentului Registrului de evidență a operatorilor de date cu caracter personal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 15 mai 2012.

Exemplificativă este practica CEDO, unde în cazul *Antović și Mirković v. Munte-negru* [7] - 70838/13, a fost încălcat articolul 8 al Declarației Universale ale drepturilor omului. A fost încălcat dreptul la respectarea vieții private (Supravegherea video ilegală a amfiteatrelor universitare: *articolul 8 aplicabil; încălcare*).

În fapt – Reclamanții erau lectori universitari. Ca urmare a unei decizii a decanului de a instala mijloace de supraveghere video într-un număr de amfiteatre universitare, aceștia au depus o plângere la Agenția privind protecția datelor cu caracter personal. Agenția a admis plângerea lor și a dispus îndepărtarea camerelor, în special pentru că nu au fost întrunite motivele instalării mijloacelor de supraveghere video prevăzute de secțiunea 36 a Legii privind protecția datelor cu caracter personal, de vreme ce nu existau probe referitoare la existența vreunui pericol pentru siguranța oamenilor și a bunurilor și pentru că scopul de supraveghere a procesului de predare urmărit de către universitate nu se regăsea printre motivele legitime pentru supravegherea video. Această decizie a fost anulată de către tribunalele naționale, invocându-se faptul că universitatea era o instituție publică care efectua activități de interes public, inclusiv activități de predare. Amfiteatrele constituiau un spațiu de muncă, tot așa cum era o sală de judecată sau sala de ședințe a parlamentului, spațiu în care profesorii nu se aflau niciodată singuri și, prin urmare, nu puteau invoca vreun drept la respectarea vieții private care să fi fost încălcat. Nici informațiile care erau colectate nu puteau fi considerate date cu caracter personal.

În drept – Articolul 8 :

(a) *Cu privire la aplicabilitate* : Am-

fiteatrele universitare erau spații de lucru ale profesorilor. Nu erau doar spații în care doar le predau studenților, ci spații în care interacționau cu ei, dezvoltând relații reciproce și construindu-și identitatea socială. Curtea a reținut deja că supravegherea video ascunsă a angajaților la locul lor de muncă trebuie analizată, ca atare, ca o intruziune considerabilă în viața lor privată, care presupune documentarea înregistrată și reproductibilă a conduitei lor la locul de muncă pe care angajații, obligați contractual să lucreze acolo, nu o puteau evita. Nu a existat niciun motiv pentru Curte să se îndepărteze de la această constatare până și în cazurile de supraveghere video deschisă a angajaților la locul lor de muncă. Mai mult, Curtea a reținut că indiferent de faptul că existau reglementări restrictive ale angajatorului cu privire la viața socială privată a angajaților la serviciu, acestea nu o puteau reduce la zero. Respectarea vieții private continua să existe, chiar dacă putea fi limitată într-o măsură necesară.

Informațiile colectate prin supravegherea video contestată se refereau la „viața privată” a reclamanților, iar articolul 8 era, așadar, aplicabil.

(b) *În fond* : Legislația relevantă (secțiunea 36 a Legii cu privire la protecția datelor cu caracter personal) prevedea în mod explicit respectarea anumitor condiții înainte de recurgerea la supravegherea video. Totuși, în acest caz, acele condiții nu au fost respectate, așa cum a constatat și Agenția privind protecția datelor cu caracter personal. În această privință (în absența vreunei examinări a problemei de către tribunalele naționale), Curtea nu a putut conchide altceva decât că ingerința în viața privată a reclamanților prin supravegherea video a spațiului lor de muncă nu era „prevăzută de lege”, în scopurile articolului 8. *Concluzie* : încălcare (patru voturi la trei). Articolul 41: 1,000 EUR cu privire la prejudiciul moral.

Alt caz, *Cauza KHUZHIN și alții îm-*

potriva Rusiei (nr. 13470/02) [8], hotărârea din 23 octombrie 2008.

În fapt reclamanții sunt trei frați. Ei au fost arestați în 1999 și acuzați ulterior de răpirea și torturarea unui vagabond pe care l-au supus la muncă forțată în schimbul unei plăți derizorii. Cu câteva zile înainte de procesul lor, un canal național de televiziune a difuzat o emisiune în timpul căreia trei procurori au discutat în detaliu cazul reclamanților. Unul dintre oficiali s-a referit la ei ca fiind „criminali înrăiți” și a afirmat că infracțiunea pe care au comis-o era caracterizată de „cruzime și brutalitate fără sens”. În timpul emisiunii, fotografiile alb-negru din pașapoartele reclamanților au fost arătate pe tot ecranul. De asemenea, un ziar local a publicat un articol despre caz. Ulterior, frații au depus câteva plângeri cu privire la modul de tratare a cazului lor de către presă, dar fără succes. Procuratura i-a informat că, potrivit legii interne, avea dreptul de a face publice materialele din dosarul lor. În cele din urmă, frații au fost găsiți vinovați și condamnați la închisoare.

În drept, primul reclamant a invocat faptul că poliția i-a luat fotografia din pașaport, aflată la dosarul cauzei, fără consimțământul său, și i-a dat-o jurnalistului care a folosit-o într-o emisiune televizată. Aceasta constituia o ingerință în dreptul său la respectarea vieții sale private. Guvernul nu a avansat nicio explicație pentru această ingerință. De vreme ce o fotografie publicată în contextul reportajului despre procedurile penale aflate în curs nu avea în sine nicio valoare ca informație, trebuiau să existe motive imperative care să justifice ingerința în dreptul reclamanților la respectarea vieții lor private. Presupunând chiar că a existat un temei legal pentru aprobarea accesului presei la actele dosarului, în cauza de față Curtea nu a văzut niciun scop legitim pentru ingerința în chestiune. Aflat în custodie la acel moment, primul reclamant nu era un fugar,

iar expunerea fotografiei sale nu era necesară pentru obținerea ajutorului publicului în vederea stabilirii locului în care se află. Nu se putea spune nici că urmărea îmbunătățirea caracterului public al procedurilor judiciare deoarece la momentul înregistrării și cel al primei difuzări a emisiunii, procesul încă nu începuse. În consecință, în circumstanțele cauzei transmiterea fotografiei primului reclamant presei nu a urmărit niciunul dintre scopurile legitime enumerate în alin. (2) al art. 8. Concluzie: încălcare (unanimitate).

Referințe bibliografice:

1. Declarația Universală a drepturilor omului. Adoptată și proclamată la New York, de Adunarea generală a O.N.U. prin Rezoluția 217 A (III) din 10 decembrie 1948.
2. Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950. A intrat în vigoare la 3 septembrie 1953. În vigoare pentru Republica Moldova din 12 septembrie 1997.
3. Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16.12.1966. Notă: Ratificat prin Hot. Parlamentului nr.217-XII din 28.07.90.
4. Convenția pentru protecția persoanelor referitor la prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal. Strasbourg, 28.01.1981.
5. Protocol adițional pentru protecția persoanelor referitor la prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal, cu privire la autoritățile de control și fluxul transfrontalier al datelor cu caracter personal. Strasbourg, 08.11.2001.
6. Amendamentele la Convenția pentru protecția persoanelor referitor la prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal aprobat de Comitetul de Miniștri la Strasbourg, 15 iunie 1999.
7. Cazul Antović și Mirković v. Muntenegru - 70838/13. Hotărârea din 28.11.2017.

- [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22tabview%22:\[%22document%22\],%22itemid%22:\[%22001-179461%22\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{%22tabview%22:[%22document%22],%22itemid%22:[%22001-179461%22]})
8. Cauza KHUZHIN și alții împotriva Rusiei (nr. 13470/02), hotărârea din 23 octombrie 2008. <https://jurisprudentia-cedo.com/KHUZHIN-c.-Rusiei-Viata-privata.-Fotografiile-unui-acuzat-in-cadrul-unei-proceduri-penale-transmise-presei-si-televiziunii-fara-consimtaman-tul-sau-incalcare.html>
 9. Legea nr.133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal intrată în vigoare la 14.04.2012. Publicat : 14.10.2011 în Monitorul Oficial Nr. 170-175.
 10. Legea Nr. 182 din 10.07.2008 cu privire la aprobarea Regulamentului Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, structurii, efectivului-limită și a modului de finanțare a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal. Publicat : 01.08.2008 în Monitorul Oficial Nr. 140-142. Data intrării în vigoare : 10.07.2008.
 11. Legea condominiului în fondul locativ. Publicat : 19.10.2000 în Monitorul Oficial Nr. 130-132.
 12. Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ. Hotărârea Guvernului Nr. 191 din 19.02.2002. Publicat : 28.02.2002 în Monitorul Oficial Nr. 29-31.

Despre autor

Eugenia GUGULAN,
doctorandă,
lector universitar al Catedrei
„Drept privat” a Facultății Drept,
Academia „Ștefan cel Mare” a MAI
al Republicii Moldova,
e-mail:gugulan.eugenia@gmail.com
tel.: 069299708

About author

Eugenia GUGULAN,
PhD student,
university lecturer of the Department
“Private Law” of the Law Faculty,
“Ștefan cel Mare” Academy of MIA
of the Republic of Moldova,
e-mail:gugulan.eugenia@gmail.com
tel.: 069299708